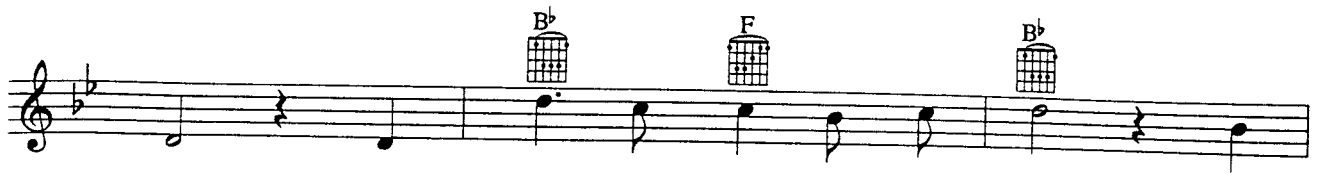

BẾN XUÂN

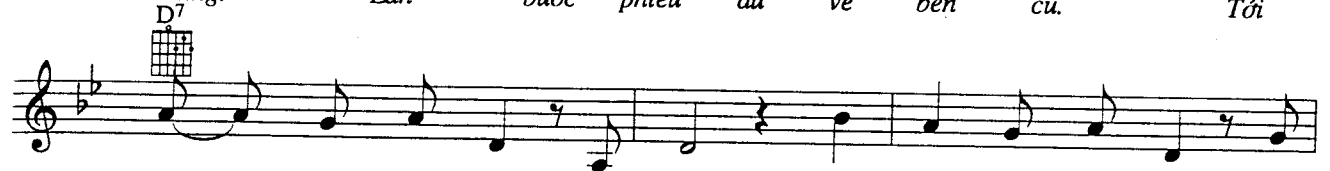
Văn Cao

Slow

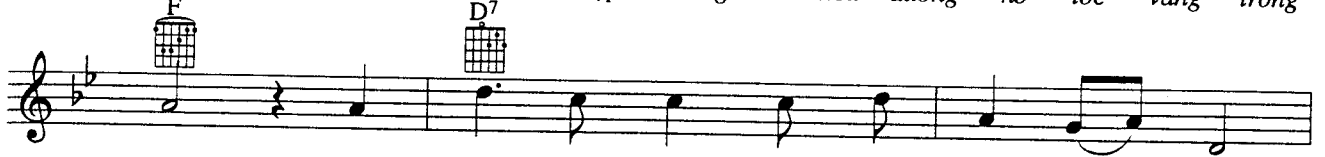
Nhà tôi bên chiếc cầu soi
 Nhà tôi sao vẫn còn ngơ
 nước. Em đến tôi một lần. Bao lũ chim rừng hợp
 ngác. Em vắng tôi một chiều. Bến nước tiêu điều còn
 đàn trên khắp bến xuân. Tiếng đôi rung cánh trắng riu rít
 hần in nét đáng yêu. Tiếng đôi chim trong nắng khe khẽ
 ca u ú ù u ú. Cảnh dào hoen nắng chan
 ru u ú ù u ú. Lệ mùa rơi lá chan
 hòa! Chim ca thương mến chim ngân xa u ú ù u ú
 hòa! Chim ca thương nhớ chim ngân xa u ú ù u ú.
 Hồn mùa ngây ngất trâm vương. Diu nhau theo dốc mới nơi ven
 Hồn mùa ngây ngất về đâu. Người đi theo mựa gió xa muôn

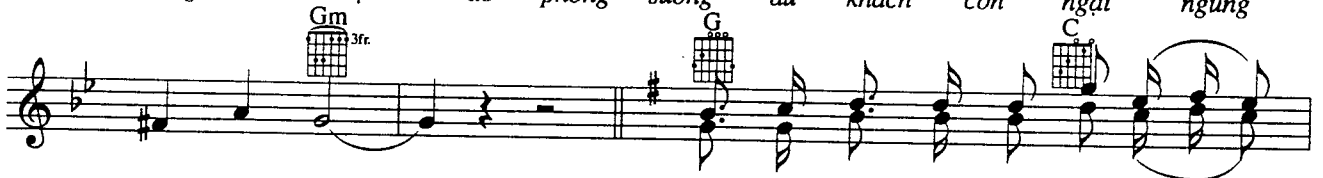
đôi. Còn thấy chim ghen lời âu yếm. Tới
trùng. Lần bước phiêu du về bến cũ. Tới

đây chân bước cùng ngập ngừng. Mắt em như dáng thuyền soi
đây mây núi đôi chập chùng. Liễu dương hơ tóc vàng trong

nước. Tà áo em rung theo gió nhẹ then thùng
nắng. Gột áo phong sương du khách còn ngại ngừng

ngoài bến xuân. Sương mờ mờ che lấp kín non
nhìn bến xuân.

xanh. Ôi! Cánh bướm đâu còn trên lớp sóng xa.

Ai tha hương nghe riu rít oanh ca. Cánh nhận vào mây thiết

tha. Lưu luyến tình vừa qua.....